

der vel kunde behøve en lille Dæmper. I en saa sjerntliggende Provinds maa den locale Øvrigheds Mening have nogen Vægt, og jeg kan derfor ikke kaste nogen stærk Dabel paa de Vedkommende, der have troet at maatte efterkomme samme. Men forøvrigt maa jeg med Hensyn til den Maade, hvorpaa man har troet at burde lade Udgiften passere, bede bemærket, at man vel kan finde den ikke tilstrækkelig retfærdiggjort, uden at man dog derfor mener, at der er tilstrækkelig Anledning til at tage en Beslutning, der vilde være meget extraordinair, og hvis Følger det vilde være meget vanskeligt at gjøre sig fuldstændig Rede for. Skal det blive ved at henstaae med en blot Iffebilligelse, det forekommer mig at være et Resultat, der ikke indeholder stor Fyldestgjørelse for Rigsdagen, og at det skulde drage en Rigsretsanklage efter sig, ere dog vistnok Alle enige i, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at antage. Vi have, som det senere vil vise sig, ved en anden Anledning sluttet os til en saadan Indstilling af Udvalget, men da var det, fordi der her var Tale om et Spørgsmaal, der stod i meget nøie Forbindelse med en Sag der allerede svæver for Rigsdagen, idet vi meente, at Rigsdagen fra sit Standpunkt ikke burde gjøre Noget, der var præjudicerende herfor, medens Landsþinget naturligvis fra sit Standpunkt maatte overlade til det andet Thing at benytte sit Prærogativ. Der fandt altsaa en logisk Nødvendighed Sted, som ikke findes her, thi her foreligger vel en Udgift udenfor Finantsloven, som vi ikke billige, men dog ikke finde af den Bestaafenhed, at der er Anledning til saadanne dybtgaaende Foranstaltninger, især da her er Tale om et Factum, for hvis Gjentagelse der ikke er Grund til at nære nogen Frygt.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tilføie, at forsaavidt der skulde blive Spørgsmaal om at foretage noget Saadant i Fremtiden, saa maa jeg gjentage, hvad jeg før yttrede, at der ikke tidligere i det danske Statsraad fandt en saa formel Fremgangsmaade Sted, som nu i Geheimstatsraadet, hvor sige Sager nu maatte forhandles, og hvor en formal Beslutning vilde blive tagen. Men, naar

jeg seer Sagen fra Thingets Side, da forekommer det mig, at, naar der siges „kan passere“, saa ligger deri en Opfordring til, hvis et saadant Tilfælde atter skulde indtræde, — hvad jeg dog ikke vel kan tænke mig, — da at iagttage de Former, som jeg gjerne indrømmer ikke ere iagttagne i nærværende Tilfælde.

Besværlig: Jeg skal i Anledning af, hvad der er blevet fremsat, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de Døphøninger, som vi have hørt af den meget ærede Minister og de Slutninger, som deraf ere udragne af den ærede Ørdsfører, ikke stemme med de Døphøninger, som officielt ere meddeelte Statsrevisionen, og som trykte ere meddeelte ved Fremlæggelsen af Statsrevisionens Arbejder. Der findes et Par Uoverensstemmelser, som for mig have meget stor Betydning, og jeg skal derfor tillade mig at udhøve dem. Den ærede Minister har yttret, at Indenrigsministeren havde forfikkret sig om, at alle de øvrige Ministre vare enige i Forholdsregelen. Derimod hedder det i Ministeriets Svar paa Antegningerne fra Statsrevisionen, „at der meddeles en Extract af Statsraadsprotokollen af 4de April 1851, hvoraf vil sees, at Indenrigsministeren i dette Møde bragte den omhandlede Opsendelse af et Troppes detachement paa Bane, hvilken Foranstaltning maa ansees stiltiende at være bifaldet af de øvrige Medlemmer af Statsraadet.“ Det er den Døphøning, som Revisionen fra sin Side har havt; det er den, hvorpaa jeg har bygget, og hvorpaa jeg har grundet mine Bemærkninger. Det er her ligefrem sagt, at ingen Uoverensstemmelse har fundet Sted imellem Indenrigsministeren og de øvrige Medlemmer af Statsraadet. Det er udtrykkeligt sagt, at det maa antages stiltiende at være indrømmet, og Udvalget har deri været enigt med Statsrevisionen, idet der er sagt i Betænkningen, at en saadan stiltiende Indrømmelse kunde ikke forudsættes. Det var altsaa Factum, da Statsrevisionen frevs sin Indstilling. Det var Factum, da jeg stillede mit Endringsforslag. Den meget ærede Minister yttrede nu, at Indenrigsministeren i sin Tid har forfikkret sig om de øvrige Mini-